

**SBORNÍK
ABSTRAKTŮ**

16

**ČLOVĚK
STAVBA
ÚZEMNÍ
PLÁNOVÁNÍ**

SBORNÍK ABSTRAKTŮ

ČLOVĚK, STAVBA A ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ 16

Sborník abstraktů z konference
Jiří Kugl (ed.)

listopad 2022

Fakulta stavební ČVUT v Praze
Katedra urbanismu a územního plánování

MAN, BUILDING AND URBAN PLANNING 16

Book of Abstracts
Jiri Kugl (ed.)

November 2022

Faculty of Civil Engineering, Czech Technical University in Prague
Department of Urban Design, Town and Regional Planning

Publikace sestává ze souboru vzájemně se doplňujících prací, které informují o současném stavu výzkumu na téma město, územní plánování, veřejná prostranství, krajina, historie urbanizace a další související témata.

Sborník abstraktů vznikl na základě příspěvků přednesených na konferenci Člověk, stavba a územní plánování 16. Konferenci pořádala Katedra urbanismu a územního plánování dne 16. listopadu 2022 na Fakultě stavební ČVUT v Praze.

Příspěvky byly schváleny redakční radou na základě jejich anotací

- editor:** Ing. arch. Jiří Kugl
- redakční rada:** Ing. arch. Karel Kuča
Doc. Ing. arch. ThLic. Jiří Kupka, Ph.D.
Doc. Ing. arch. Jan Mužík, CSc.
Doc. RNDr. Martin Ouředníček, Ph.D.
Doc. Ing. Jan Skaloš, Ph.D.
Doc. Ing. arch. Vladimíra Šilhánková, Ph.D.
Mgr. Barbora Vacková, Ph.D.
- sazba a návrh obálky:** Ing. arch. František Brynda
- organizace a technická úprava:** Ing. arch. Jiří Kugl
Ing. arch. František Brynda
- web konference:** csup.uzemi.eu
- kontaktní e-mail:** uzemi.eu@gmail.com
- vydalo:** České vysoké učení technické v Praze
- zpracovala:** Katedra urbanismu a územního plánování
- adresa:** Fakulta stavební ČVUT v Praze
Thákurova 7, 166 29 Praha 6 – Dejvice
- tel.:** +420 732 976 214
- tisk:** Powerprint, s.r.o.
Brandejsovo nám. 1219/1,
185 00 Praha Suchdol
- počet stran:** 36
- náklad:** 100 ks
- rok vydání:** 2022
- pořadí vydání:** 1.

Člověk, stavba a územní plánování 16 ISBN 978-80-01-07064-2

Sborník z konference *Člověk, stavba a územní plánování 16* a jeho jednotlivé články jsou licencovány pod licencí Creative Commons BY-NC-ND 4.0 Mezinárodní (Uvedte autora-Neužívejte komerčně-Nezpracovávejte).

Licenční podmínky: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.cs>

Konference i sborník byly podpořeny z grantu SVK 04/22/F1 (SGS ČVUT).

PŘEDMLUVA

Člověk, stavba a územní plánování

Konferenci ČSÚP pořádá Katedra urbanismu a územního plánování již od roku 2006. Akce je určena zejména vědecko-výzkumným pracovníkům, studentům doktorských studijních programů, pracovníkům veřejné správy a odborníkům z praxe. K diskusi nad konferenčními příspěvky jsou tradičně zváni též zástupci firem, studenti a představitelé občanské společnosti.

Územní problematika je široká a zabývají se jí nejrůznější obory a profese. Z toho plyne jak oborová segmentace výzkumů a diskusí na toto téma, tak odlišná terminologie, metody zkoumání, ale i nejrůznější oborové a profesní zvyklosti. Cílem konference ČSÚP je poskytnout prostor jak pro sdílení poznatků, perspektiv a zkušeností, tak pro kritické zhodnocení jejich významu a odborné kvality. Proto byly všechny konferenční příspěvky nejprve schváleny redakční radou na základě jejich anotací a po konferenci byly všechny texty posouzeny dvěma recenzenty v rámci tzv. double blind review.

Výstupem z konference je tento sborník, do kterého byly vybrány pouze články, které splňují kritéria databáze Scopus na conference proceedings.

Zaměření konference

Jak naznačuje její název, konference má tři hlavní témata, kterými rozumíme následující:

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

urbanismus, územní plánování, veřejný prostor, územně-plánovací legislativa, krajinný ráz, využití území, širší souvislosti dopravní a technické infrastruktury, urbanistická teorie, územně-informační systémy

ČLOVĚK

vztah člověk a město, resp. společnost a území, prostorová artikulace sociálních procesů, sociální geografie, účast veřejnosti v procesu plánování, role institucí a organizací v procesu plánování a výstavby

STAVBA

městotvorná architektura, památková péče, industriální dědictví, zkušenosti ze stavebně-plánovací praxe, design veřejných prostranství

Jiří Kugl, editor

PREFACE

Man, Building and Urban Planning

The conference Man, Building and Urban Planning (hereinafter CSUP) has been held by the Department of Urbanism and Urban Planning since 2006. This event is open especially for scientific researchers, undergraduates of doctoral study programs, public administration officers, and professional practitioners. Traditionally, also company representatives and representatives of civil society have been invited to discuss the conference papers.

The urban issue is broad and a variety of disciplines and professions have been engaged in it. This results in both discipline segmentation of researches and discussions on this topic and different terminology, methods of research together with various discipline and professional practices. The objective of the CSUP conference is to provide space for sharing the knowledge, perspectives and experience as well as the space for critical assessment of their significance and professional quality. Therefore, all conference papers were initially approved by the editorial board based on their annotations and after the conference all the texts were assessed by two reviewers in the framework of the so-called double blind review.

The outcome of this conference is this collection, which contains only the articles that meet the Scopus database criteria for the conference proceedings.

Focus of the Conference

As it is indicated in the title, the conference includes three main topics which are as follows:

URBAN PLANNING

urbanism, urban planning, public space, urban-planning legislation, landscape, land use, wider context of transport and technical infrastructure, urban theory, land-information systems

MAN

the relation between man and city respectively society and urban area, spatial articulation of social processes, social geography, participation of the public in planning process, the role of institutions and organizations in the process of planning and building

BUILDING

city-forming architecture, conservation, industrial heritage, experience of building and planning practices, design of public spaces

Jiri Kugl, editor

Plošná ochrana ZPF v kontextu rozvoje obce

Comprehensive protection of ZPF in the context of community development

Jan Bačovský

Abstrakt:

Zemědělská půda představuje, dle zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) (dále jen „zákon“), základní přírodní bohatství naší země, jedná se o nenahraditelný výrobní prostředek umožňující zemědělskou výrobu a zároveň se jedná o jednu z hlavních složek životního prostředí, přičemž pro nezemědělské využití zemědělské půdy je nutno prokázat soulad se zásadami plošné ochrany. Dle zákona do zemědělské půdy řadíme pozemky zemědělsky obhospodařované, to je orná půda, chmelnice, vinice, zahrady, ovocné sady, trvalé travní porosty a půda, která byla a má být nadále zemědělsky obhospodařována, ale dočasně obdělávána není.

Na území České republiky jsou obce převážně situovány v oblastech, kde se nachází kvalitní zemědělská půda. Tato skutečnost vychází z historických podmínek, kdy byla půda zcela zásadním zdrojem obživy společnosti a též klíčem pro uspořádání socio-ekonomických vztahů společnosti, a to zejména v období antiky a středověku. S ohledem na to je v současné době rozvoj obcí typicky navázaný na nezemědělské využití zemědělské půdy, které je ovšem regulováno ze strany výše uvedeného zákona.

V důsledku zákonné regulace dochází při plánování rozvoje obce opakovaně ke střetům mezi orgány ochrany ZPF a pořizovatelem územně plánovací dokumentace či žadatelem o odnětí zemědělské půdy, neboť v obou případech je nutno individuálně posuzovat, zda v daném případě převažuje zájem na realizaci záměru (ve smyslu rozvoje obce nebo realizace investičního záměru) či zda převažuje zájem na zachování zemědělské půdy. Součástí posouzení záměru či rozvojové plochy je též vyhodnocení souladu se zásadami plošné ochrany zemědělského půdního fondu, které mimo jiné stanovují povinnost přednostně využívat pro nezemědělské záměry nezemědělskou půdu, přednostně odnímat půdu méně kvalitní, či odnímat pouze nejnütnější plochu.

Dále je zásadní otázka posuzování jiného veřejného zájmu, který výrazně převažuje nad veřejným zájmem na ochranu půdy, a který je potřeba prokázat ze strany žadatele při navrženém nezemědělském využití nejkvalitnější půdy zařazené do I. či II. třídy ochrany. Právě ono prokazování jiného výrazně převažujícího veřejného zájmu představuje nejčastější komplikaci při návrhu rozvojové plochy v územně plánovací dokumentaci, neboť nároky na prokázání jsou dle platné judikatury velmi vysoké. Danou problematiku nicméně dokáže významně ovlivnit správná úvaha při posuzování bližších podrobností.

V dané problematice je dále relevantní kontinuita mezi stanovisky dotčeného orgánu, neboť v současné době došlo opakovaně k situaci, kdy byl udělen nesouhlas s odnětím zemědělské půdy ze strany orgánu ochrany ZPF, byť se jednalo o záměr, který byl situován na ploše k tomu určené platnou územně plánovací dokumentací.

Cílem práce je identifikovat podmínky pro nezemědělské využití zemědělské půdy, a to od samotného návržení rozvojové plochy až po samotné vynětí půdy ze ZPF. Informace a závěry uvedené v práci budou mít významnou hodnotu ve vazbě na akademickou rovinu dané problematiky. Hlavní přínos je nicméně spatřován zejména pro praxi, neboť transparentním způsobem definuje zákonné limity plynoucí z právní úpravy, a to mimo jiné též ve vazbě pro problematiku záborů nejkvalitnější půdy zařazené do I. či II. třídy ochrany dle BPEJ.

Klíčová slova:

plošná; ochrana; zemědělská; půda; rozvoj; obce

Abstract:

According to Act No. 334/1992 Coll., on the protection of the agricultural land fund (hereinafter referred to as „ZPF“) (hereinafter referred to as „the law“), agricultural land represents the basic natural wealth of our country, it is an irreplaceable means of production enabling agricultural production and at the same time, it is one of the main components of the environment, while for non-agricultural use of agricultural land it is necessary to demonstrate compliance with the principles of area protection. According to the law, agricultural land includes agricultural land, i.e. arable land, hop farms, vineyards, gardens, orchards, permanent grasslands and land that has been and will continue to be agriculturally managed, but is not temporarily cultivated.

In the territory of the Czech Republic, municipalities are mainly located in areas where there is high-quality agricultural land. This fact is based on historical conditions, when land was a fundamental source of society's sustenance and also the key to the organization of society's socio-economic relations, especially in the period of Antiquity and the Middle Ages. With regard to this, the development of municipalities is typically linked to the non-agricultural use of agricultural land, although it is regulated by the above-mentioned law.

As a result of legal regulation when planning the development of a municipality, there are repeated clashes between the protection of the ZPF and the spatial planning documentation of the applicant for the withdrawal of agricultural land, because in both cases it is necessary to individually assess whether in a given project I am thinking about the implementation (in the sense of development) of the municipality or the implementation of an investment plan) or whether the interest in preserving agricultural land prevails. Part of the assessment of the plan or development area is also the evaluation of compliance with the principles of the overall protection of the agricultural land fund, which, among other things, establish the obligation to preferentially use non-agricultural land for non-agricultural purposes, to preferentially reject lower quality land, or to reject only the most necessary area.

Furthermore, there is a fundamental issue of assessing another public interest, which significantly outweighs the public interest in soil protection, and which needs to be demonstrated by the applicant in the case of the proposed non-agricultural use of the highest quality land classified in I. or II. protection class. It is precisely the proof of another significantly prevailing public interest that represents the most frequent complications in the design of a development area in spatial planning documentation, as the requirements for proof are very high according to valid jurisprudence. However, the given issue is influenced by the administrative reasoning when assessing the closer details.

In the given issue, there is also continuity between the opinions of the concerned authority, as there was currently a situation where the ZPF protection authority gave a disapproval of the taking of agricultural land, one project was relevant, which was located on an area designated for it by the valid land-use planning documentation.

The aim of the work is to identify the conditions for non-agricultural use of agricultural land, from the proposed development area itself to the very removal of land from the ZPF. The information and conclusions presented in the thesis will have value in relation to the academic level of the given issue. However, the main contribution is seen especially for practice, as it defines in a transparent manner the legal limits resulting from the legislation, including, among other things, also in connection with the issue of taking the best quality land classified in I. or II. protection class according to BPEJ.

Keywords:

general protection; agricultural; soil; development; municipalities

Informace o autorovi:

Ing. Jan Bačovský
Oddělení ochrany zemědělské půdy na Ministerstvu životního prostředí
Jan.Bacovsky@mzp.cz

Vztah vystavěného prostředí a dopravního chování: teoretický rámec, metodická východiska, limity zkoumání

Built environment and transport: theoretical framework, methodology, limits of research

Jan Bittner

Abstrakt:

Příspěvek přináší teoretický rámec a přehled metodických východisek pro zaplnění mezery poznání na poli zkoumání vztahu dopravního chování a vystavěného prostředí v České republice. Příspěvek je dělen na tři části. V první jsou představeny základní teoretické koncepty zkoumání dopravního chování (viz příspěvek autora: „Faktory determinující přepravní poptávku jako nástroj pro řešení některých suburbanizačních problémů“ z minulého ročníku konference). Následně je sestaven přehled faktorů determinujících přepravní poptávku ve formě diagramu na základě behaviorálního pohledu na dopravní chování dle Nease. Jednotlivé části diagramu jsou kategorizovány, vzájemné vztahy popsány. Ve druhé jsou představeny možnosti zkoumání vztahů jednotlivých faktorů (jak vzájemných, tak vnějších) formou přehledu kvantitativních metod, představením problematiky sběru dat a limitů interpretace jejich výsledků. Ve třetí části se příspěvek zaměřuje na vliv skupiny zdrojů/cílů cest (vystavěného prostředí) na dopravní chování. Závislé a nezávislé proměnné jsou definovány, následně je na základě příbuzných zahraničních výzkumů představena problematika výběru kontrolních proměnných. Na závěr jsou upřesněny požadavky na budoucí výzkum v českém prostředí. Z metodického hlediska je příspěvek vystavěn na půdorysu kritického realismu, který nejprve identifikuje strukturu všech prvků (první a druhá část) a následně zkoumá úzké vztahy mezi několika vybranými prvky (druhá část). Cílem příspěvku je příprava půdy pro plánovaný kvantitativní výzkum vztahu dopravního chování a vystavěného prostředí v metropolitním zázemí Prahy.

Klíčová slova:

dopravní chování; vystavěné prostředí; teoretický rámec; metodologie

Abstract:

This paper provides a theoretical framework and a methodological overview for research filling the knowledge gap of the relationship between transport behaviour and the built environment in the Czech Republic. This paper is divided into three parts. The first part introduces the basic theoretical concepts of research on transport behaviour (see the author's paper from 2021: "Determinants of transport demand as a toolkit for dealing with certain suburbanization problems"). Subsequently, factors determining transport demand overview is compiled in the diagram based on the Neas theory of transport behaviour. Individual parts of the diagram are categorised, interrelationships are described. In the second part, possibilities of investigating the relationships of individual factors (both internal and external) are presented in the form of an overview of quantitative methods; introducing the problems of data collection and the limits of interpretation of their results. In the third part, the paper focuses on the influence of a group of trip sources/destinations (built environment) on travel behaviour. Dependent and independent variables are defined, the issue of control variables selection is introduced. Finally, requirements for further research in the Czech context are specified. This paper is built on a critical realism framework; first identifying the structure of all elements (first and second part), then examining relationships between selected elements (third part). The goal of this paper is to set a solid foundation for further quantitative research on the relationship between transport behaviour and the built environment in the metropolitan area of Prague.

Keywords:

transport behaviour; built environment; theoretical framework; methodology

Informace o autorovi:

Ing. arch. Jan Bittner
Ústav prostorového plánování FA ČVUT
jan.bittner@cvut.cz

Zážitková pedagogika jako nástroj výuky studentů urbanismu a krajinného plánování

Experiential pedagogy as a teaching tool for students of urbanism and landscape planning

Zuzana Boušková, Tereza Švárová

Abstrakt:

V současné době zaštiťuje Katedra urbanismu a územního plánování výuku studentů v oblastech základů urbanismu, krajinářské architektury a plánování měst a obcí. V rámci konkrétních předmětů studenti absolvují sérii odborných přednášek, které jsou doplněny o cvičení na půdě fakulty. Zejména v oblasti urbanismu a územního plánování je podmínkou pro absolvování předmětu zpravidla samostatná práce-sylabus, ve kterém studenti kreativně tvoří návrh, konzultovaný odborníky či aplikují teoretické poznatky z přednášek. Jedná se o standardizovaný přístup, uplatňovaný pravděpodobně všemi vysokými školami, které tyto předměty vyučují. Ze zkušeností, oficiálních hodnocení studentů či neoficiálních debat však vyplývá, že tento způsob výuky nepřináší žákům očekávaný stupeň poznání a pochopení.

Příspěvek se zabývá možnostmi inovativních přístupů k samotné výuce, praktickým uchopením teoretických částí, která jsou mnohdy pro studenty nicneříkající či popularizací a zpřístupněním těchto oborů širšímu spektru studentů. Některé z těchto přístupů lze aplikovat i na laickou veřejnost různých věkových kategorií. V příspěvku jsou prezentovány aktivity, které byly použity konkrétně ve výuce studentů předmětů Urbanismus 2, Základy urbanismu a Plánování venkovského osídlení. Dané interaktivní vstupy do výuky, které naplňují principy zážitkové pedagogiky, zahrnují aktivity ve školním prostředí, mimo fakultu či ve virtuálním prostředí (toto prostředí vzniklo v souvislosti s potřebou interakce během pandemie COVID-19). Téměř všechny demonstrovane přístupy představují náročný, avšak vysoce atraktivní, neotřelý a účinný výchovně-vzdělávací prostředek, který je možné s úspěchem využít v rámci školní i mimoškolní výchovy a vzdělávání.

Teoretickou oporou těchto vstupů jsou pak fenomény zážitkové pedagogiky a simulačních her a jejich potenciál k příznivému ovlivnění rozvoje člověka v každém stupni vzdělávání.

Klíčová slova:

zážitková pedagogika; simulační hry; urbanismus; územní plánování; interaktivní vzdělávání

Abstract:

Currently, the Department of Urbanism and Territorial Planning provides students with the teaching of the basics of urbanism, landscape architecture, and town, and village planning. Within the framework of specific subjects, students attend a series of professional lectures, which are supplemented by exercises on the premises of the faculty. Especially in the field of urbanism and spatial planning, the condition for passing the course is usually an independent thesis-syllabi, in which students create a proposal, consult experts or apply theoretical knowledge from lectures. This is a standardized approach, used by probably all universities that teach these subjects. However, it follows from experience, official evaluations of students, or unofficial debates that this method of teaching does not bring students the expected level of knowledge and understanding.

The contribution deals with the possibilities of innovative approaches to the teaching itself, the practical grasp of theoretical parts that are often meaningless to students or popularizing and made accessible by the spectrum of these disciplines. Some of these approaches can also be applied to the lay public of various age categories. The article shows activities that are used especially in the teaching of the students of the subjects urbanism 2, Basics of urbanism, and Rural settlement planning. The given interactive inputs to teaching, which fulfill the principles of experiential pedagogy, include activities in the school environment, outside the faculty, or in a virtual environment (this environment was created in connection with the need for interactions during The COVID-19 pandemic). Almost all of the demonstrated approaches represent a demanding, but highly attractive, innovative, and effective educational tool that can be successfully used in both school and extra-curricular education and training.

The theoretical basis of these inputs is the phenomena of experiential pedagogy and simulation games and their potential to positively influence human development at every level of education.

Keywords:

experiential pedagogy; simulation games; urban planning; territorial planning; interactive education

Informace o autorkách:

Ing. arch. Zuzana Boušková
Ing. arch. Tereza Švárová
Katedra urbanismu a územního plánování, Fakulta stavební ČVUT v Praze
Zuzana.bouskova@fsv.cvut.cz, Tereza.svarova@fsv.cvut.cz

Katalog zásahů do panelových domů a nezastavěného otevřeného prostoru na sídlištích

The Catalogue of Interventions of Panel Housing and of the Unbuilt Open Space in Housing Estates

Ondřej Chudý, Jitka Molnárová

Abstrakt:

Modernistická sídliště se po celém světě potýkají s problémem snížené kvality obytného prostředí. Jsou známy hlavní dva přístupy úprav vystavěného prostředí sídlišť: „shora“ – plánované a organizované vládou nebo městy a úpravy „zdola“ realizované samotnými obyvateli sídlišť.

Zatímco v západní Evropě jsou intervence na sídlištích komplexnější, dlouhodobě plánovány „shora“ za účasti odborníků a podporovány vládními fondy, v ostatních námi zkoumaných zemích mimo západní Evropu dochází k transformaci modernistických struktur často spontánně „zdola“ samotnými obyvateli. Ačkoli jsou oba jevy procedurálně odlišné, tyto intervence vykazují velmi podobné charakteristiky z hlediska prostorových kvalit. Tato část výzkumu má za cíl představit nové poznatky, které mohou přispět k vytvoření inovativního přístupu pro transformaci českých sídlišť. K tomu jsme využili následující metodu.

Byly indikovány nejčastější zásahy na sídlištích, které se vyskytují „shora“ i „zdola“. Nejprve byla provedena rešerše úspěšných regeneračních projektů na sídlištích v západní Evropě plánovaných „shora“. Data z projektů ze západní Evropy byla získána z rešerše literatury a terénním průzkumem vybraných projektů. Zároveň mezi lety 2012-2020 proběhl záznam obdobných zásahů mapujících 25 případových studií v rámci celého světa mimo západní Evropu, které jsou na sídlištích prováděny obyvateli, tzn. „zdola“. Využili jsme k tomu pozorování v terénu, kdy jsme empiricky zjišťovali a dokumentovali zásahy „zdola“. Následně bylo provedeno porovnání nejčastěji používaných zásahů „shora“ a „zdola“.

Celkem bylo vybráno 17 zásahů s největším transformačním potenciálem, sloužící jako základ katalogu zásahů na sídlištích. Z toho 15 zásahů splňuje podmínku průniku používaných „shora“ a „zdola“. Zásahy týkající se technické a dopravní infrastruktury a sdílených vnitrobloků byly vyřazeny, neboť nejsou prováděny „zdola“. Pro těchto 15 zásahů bylo navrženo vzorové architektonické řešení aplikovatelné na sídlištích, které sloužilo jako podklad pro zpracování rozpočtu jednotlivých prvků, ze kterých se zásahy skládají.

Každý zásah byl následně naceněn podle položkového rozpočtu. Cenetvorba jednotlivých zásahů byla zpracována na základě dedukce cen za jednotlivé prvky podle cenové soustavy URS 2020 a další data byla doplněna vlastním výpočtem, nebo na základě realizovaných obdobných stavebních úprav.

Výstupem je prezentovaný Katalog zásahů na sídlištích, který popisuje přínosy pro vyšší kvalitu obytného prostředí, schematicky zobrazuje vzorové architektonické řešení a prezentuje ceny jednotlivých zásahů. Katalog by měl být přínosný pro další výzkum a jako podklad při plánování transformace sídlišť. Jde především o zobrazení nejčastějších úprav, popis jejich přínosů a vyčíslení základních rozpočtových nákladů nejčastějších zásahů do nezastavěného otevřeného prostoru a základních systémových úprav panelových domů.

Klíčová slova:

sídliště; katalog; veřejný prostor; zásahy; transformace; investiční náklady

Abstract:

Modernist housing estates are facing a problem of reduced quality of living environment all over the world. In general, there are 2 types of approaches improving the living environment: “top-down” improvements are planned and managed by the government or the municipalities, and “bottom-up” interventions that are driven and managed by local inhabitants.

While in Western Europe interventions in housing estates are more complex and planned from the top by the municipalities with the participation of experts and supported by government funds, in other countries outside of Western Europe we have observed that the transformation are often more spontaneous and implemented by local residents from the bottom. Despite the procedural differences in both approaches, the results render similar spatial characteristics. The results of our research presented in this paper contribute to building a new framework for housing estate transformation in Czech conditions. To formulate the results, we have used the following method.

The most frequent “top-down” and “bottom-up” interventions in housing estates were indicated. First, a research was made of the most successful regeneration projects on housing estates in Western Europe planned from the top. Data from Western Europe was obtained from a literature review and a field visit of the selected projects. At the same time, between 2012-2020, there was a recording of similar interventions mapping 25 case studies throughout the world outside of Western Europe, which have been carried out by residents in housing estates from the bottom. We have used the field visit to detect and document these “bottom-up” interventions”. Subsequently, the comparison of the most frequent “top-down” and “bottom-up” interventions was carried out.

A total of 17 interventions with the greatest transformational potential were selected, serving as the basis of the catalogue of interventions in housing estates. Out of these, only 15 interventions were found in both “top-down” and “bottom-up” transformations. Interventions related to technical and transport infrastructure and shared inner blocks were ruled out since they do not happen from the bottom. For these 15 interventions, a model architectural solution was designed, which served as a basis for elaborating the budget for individual elements that the interventions are made of.

Each intervention was subsequently priced according to the itemized budget. The pricing of individual interventions was processed based on the deduction of prices for individual elements according to the URS 2020 price system, and other data was supplemented by own calculations or based on implemented modifications with similar building characteristics.

The catalogue of interventions in housing estates describes the benefits for higher quality of the living environment, schematically shows exemplary architectural solutions and presents the prices of individual interventions. The catalogue should be useful for further research and as a basis for the planning of the transformation of housing estates. It is primarily about displaying the most common modifications, describing their benefits and quantifying the basic budget costs of the most common interventions in unbuilt open space and basic system modifications of panel buildings.

Key words:

housing Estates; catalogue; public space; interventions; transformation; investment costs

Informace o autorech:

Ing. arch. Jitka Molnárová, MSc.

Ing. arch. Ondřej Chudý

Ústav nauky o budovách, Fakulta architektury ČVUT v Praze

jitka.molnarova@fa.cvut.cz, ondrej.chudy@fa.cvut.cz

Riegrovy sady - revitalizace památkově chráněného parku

Riegrovy sady - revitalization of a listed park

Matouš Jebavý

Abstrakt:

Riegrovy sady jsou významným památkově chráněným parkem, nacházejícím se v Praze 2 – Vinohradech. V tomto parku se podařilo postupně zrealizovat již tři etapy celkové revitalizace parku. Do konce roku 2022 tak bude ukončena zatím poslední, v pořadí již třetí etapa obnovy. Tím budou nově revitalizovány již více než dvě třetiny rozlohy celého parku. Jsem autorem studie celkové revitalizace parku a postupně vypracovávám také projekty a následně vedu realizace jednotlivých etap komplexní obnovy parku v rámci svého autorského dozoru. V roce 2020 postoupila dosud provedená realizace do finále Grand Prix Architektů. V posledních dvanácti letech se tak daří revitalizovat park, jehož autorem původního řešení je významná osobnost našeho oboru z počátku 20. století - Leopold Batěk. Jeho velmi cenné kompoziční řešení parku bylo možno při probíhající revitalizaci posunout tak, aby odpovídalo současným potřebám parku.

Celý park je nemovitou kulturní památkou. Revitalizace je proto komplexní, nově jsou položeny veškeré cesty v řešených částech parku v okrové barvě povrchu, obnoveny jsou opěrné zdi parku, obě hlavní schodiště i veškeré prvky drobné architektury, mnohé z nich za účasti k tomu oprávněných restaurátorů, realizován je nový amfiteátr z pískovcových bloků kamene, vyřešeno je zasakování veškeré srážkové vody v rámci parku prostřednictvím mnoha vsakovacích podzemních galerií, rozmístěných po prostoru parku. Park je nově propojen s navazující Rajskou zahradou. Realizována byla nová výsadba rozsáhlých ploch pokryvných dřevin ve svazích, které se významně podílí na změně mikroklimatu parku, vysázeno bylo i cca dvacet tisíc cibulovin, které svými květy probarvují prostor parku v jarním období. Jako autor návrhů jsem v přímém kontaktu jak s Městskou částí Praha 2, která organizuje a financuje jak vlastní revitalizaci, tak i údržby celého prostoru parku, ale také s NPÚ v Praze, který celou akci dozoruje.

Klíčová slova:

Riegrovy sady; Praha; Vinohrady; revitalizace; památkově chráněný objekt; práce se srážkovou vodou; krajinářská architektura

Abstract:

Riegrovy sady is an important listed park located in Prague 2 - Vinohrady. Three stages of the overall revitalisation of the park have already been completed. By the end of 2022, the third and final stage of the restoration will be completed. More than two thirds of the entire park will be newly revitalised. I am the author of the study of the overall revitalisation of the park and I am also gradually drawing up the projects and subsequently leading the implementation of the individual stages of the comprehensive restoration of the park under my supervision. In 2020, the implementation carried out so far advanced to the final of the Architects' Grand Prix. In the last twelve years, the park, whose original design was created by Leopold Batěk, an important personality in our field from the early 20th century, has been revitalised. His very valuable compositional design of the park could be shifted during the ongoing revitalisation to meet the current needs of the park.

The entire park is an immovable cultural monument. The revitalisation is therefore complex, all paths in the park's parts have been newly laid in ochre-coloured surface, the park's retaining walls have been restored, both main staircases and all elements of small architecture have been restored too, many of them with the participation of authorised restorers, a new amphitheatre made of sandstone blocks of stone has been built, and the absorption of all rainwater within the park has been solved by means of numerous underground water collection galleries located throughout the park. The park is newly connected to the adjacent Garden of Eden. New planting of large areas of cover woody plants on the slopes, which significantly contribute to the change in the microclimate of the park, has been implemented, and about 20,000 bulbs have been planted, which colour the park area with their flowers in the spring season. As the author of the design, I am in direct contact with the Prague 2 Municipal District, which organizes and finances both the actual revitalization and maintenance of the entire park area, as well as with the National Heritage Institute in Prague, which supervises the entire project.

Keywords:

Riegrovy sady; Prague; Vinohrady; revitalization; listed park; work with rainwater; landscape architecture

Informace o autorovi:

Doc. Ing. Matouš Jebavý, Ph.D.
autorizovaný krajinářský architekt,
vedoucí katedry zahradní a krajinné architektury FAPPZ ČZU v Praze
home.czu.cz/jebavy, tel.: 606 824 266

Zhodnocení potřeby a možností aktualizace konceptu ÚSES

The need for an update of the TSES concept and an evaluation of alternatives

Petra Kadlecová

Abstrakt

Ekologické sítě jsou obecně uznávaným nástrojem ochrany přírody na všech úrovních, od lokální po celosvětovou. Vznikly jako součást řešení problémů životního prostředí a mají mnoho různých podob. V Evropské unii má společná ekologická síť formu zelené infrastruktury (ZI), což je strategie na podporu biodiverzity, zmírnění důsledků fragmentace krajiny a posílení ekosystémů pro adaptaci na klimatické změny. Za jádrová území jsou považovány lokality soustavy Natura 2000, jejich propojení a konkrétní provedení dalších prvků ZI je však ponecháno na jednotlivých členských státech.

V ČR je tento nástroj reprezentován územním systémem ekologické stability (ÚSES), který je jednou z nejstarších ekologických sítí na světě. Teorie konceptu ÚSES se vyvinula za „železnou oponou“ v 70. letech 20. století, ale nyní je prakticky realizován v demokratických podmínkách členského státu EU. Vznikla tedy potřeba ověření možné aktualizace konceptu ÚSES a jeho sladění s novými přístupy k ochraně životního prostředí. Cílem je efektivní nastavení plánovacích, legislativních a administrativních procesů, které povedou ke vzniku ekologické sítě s dostatečnou konektivitou za použití účelně vynaložených finančních prostředků.

Koncept ÚSES je díky zakotvení v legislativě silným nástrojem ochrany přírody a krajiny, který má potenciál překlenout oborová specifika přírodních věd a územního plánování. Přestože implementace ekologických sítí je velmi náročným úkolem, v ČR se daří síť postupně realizovat, a dokonce jsou zakládány zcela nové skladebné části. ÚSES je v evropském prostoru jednou z nejúspěšnějších ekologických sítí a pro množství nově založených skladebných částí se jen těžko hledá srovnání. Ačkoliv vznikají podle závazné metodiky, současnými nástroji není možné hodnotit kvalitu plánů a projektů, ověřovat funkčnost realizovaných prvků a efektivně plánovat další rozvoj a investice.

Zjištěné teoretické i praktické aspekty tvorby úses zaznamenané ve vědecké, odborné i šedé literatuře od vzniku konceptu po současnost byly vyhodnoceny formou SWOT analýzy, která společně s širším pohledem na problematiku ekologických sítí a ZI umožnila identifikovat čtyři hlavní oblasti, jejichž aktualizace by umožnila zlepšit efektivitu implementace ekologické sítě v podmínkách ČR. Jedná se o upřesnění oborové terminologie, digitalizaci agendy umožňující vyhodnocení současného stavu skladebných částí ÚSES, určení priorit pro další rozvoj ekologické sítě a nastavení intervalů a metod evaluace.

Přestože jsou ekologické sítě plánovány a vytvářeny ve všech evropských a mnoha dalších zemích, na jejich implementaci a rozvoj není obecně uznávaná metodika ani jednotný názor. Česko by tak mohlo vyhodnocením svých téměř padesátiletých zkušeností v této oblasti významně přispět k prohloubení poznatků o ekologických sítích a podílet se na nalezení vhodných nástrojů pro rozvoj ZI v celé EU.

Klíčová slova

územní systém ekologické stability; ÚSES; zelená infrastruktura; fragmentace krajiny; ekologické sítě; nelesní dřevinná vegetace; územní plánování; biodiverzita

Abstract

Ecological networks are a universally recognized conservation tool at all levels, from local to global. They were created as part of the solution to environmental problems and take different forms. In the European Union, the Green Infrastructure (GI) represents the common ecological network, a strategy to promote biodiversity, mitigate the effects of landscape fragmentation, and strengthen ecosystems to adapt to climate change. Natura 2000 sites are considered core areas, but interconnections and site-specific implementation of GI features are up to the individual approach of each Member State.

In the Czech Republic, this conservation tool is represented by the Territorial System of Ecological Stability (TSES), which is one of the oldest ecological networks in the world. The theory of the TSES concept developed behind the “Iron Curtain” in the 70s of the 20th century, but now it is implemented in a democracy of an EU member state. Therefore, there was a need to verify a possible update of the TSES concept and its alignment with new approaches to environmental protection. The aim is to effectively set up planning, legislative and administrative processes that will create an ecological network with sufficient connectivity using the common funds efficiently.

Thanks to its anchoring in the Czech legislation, the concept of TSES is a powerful tool for nature and landscape protection, which has the potential to link up natural sciences and spatial planning. Although the implementation of ecological networks is a very demanding task, the network is constantly being implemented in the Czech Republic, and even completely new features are being established. The TSES is one of the most successful ecological networks in Europe, and it is difficult to find a comparison for the number of newly formed features. Although they are created according to a common methodology, it is impossible to evaluate the quality of plans and projects, verify the functionality of implemented features and effectively plan further development and investments.

The identified theoretical and practical aspects of the TSES concept mentioned in scientific, professional, and grey literature from the origin of the concept to the present time were evaluated in a SWOT analysis. Together with a broader perspective of the topic of ecological networks and GI, four main areas were identified as a priority for the update to improve the efficiency of implementation of the ecological network in the Czech Republic. Namely, it is specification of the professional terminology, digitization of the agenda enabling evaluation of the current state of the TSES features, finding of priorities for the further development of the ecological network and determination of intervals and evaluation methods.

Although ecological networks are planned and implemented in all of European and many other countries, there is no generally accepted methodology or cohesive opinion on their implementation and development. By evaluating almost fifty years of experience in this area, the Czech Republic could significantly contribute to general knowledge and participate in setting suitable tools for developing GI throughout the EU.

Keywords

Territorial System of Ecological Stability; TSES; green infrastructure; landscape fragmentation; ecological networks; non-forest woody vegetation; landscape planning; biodiversity

Informace o autorce:

Bc. Ing. Petra Kadlecová, Ph.D.
Katedra plánování krajiny a sídel, Fakulta životního prostředí,
Česká zemědělská univerzita v Praze
kadlecovap@fzp.czu.cz

Dlouhá cesta k ochraně krajinného rázu

The Long Way to Landscape Character Protection

Jiří Kupka

Abstrakt:

Ochrana krajinného rázu ve své současné podobě byla zakotvena do zákona o ochraně přírody a krajiny už v roce 1992. Přesto se i dnes, po třiceti letech platnosti stávající právní úpravy, ozývají hlasy, jež zpochybňují ochranu krajinného rázu jako jakýsi novodobý výmysl, nebo o tomto nástroji vůbec nevědí. Dlouhodobá zkušenost autora z praxe hodnocení krajinného rázu i s pedagogickou činností, nejen v běžném pregraduálním studiu, ale i v rámci kurzů celoživotního vzdělávání určených úředníkům i pracovníkům soukromých firem, ukazuje, že se jedná o téma potřebné a důležité. Cílem článku je doložit, že zájem o krajinný ráz (charakter krajiny), který souvisí s vnímáním a hodnocením přírody a krajiny, s jejím estetickým oceněním a její následnou ochranou, má dlouhý vývoj. Samo kladné estetické hodnocení krajiny není něco „přirozeného“, nýbrž je výsledkem dlouhého kulturního vývoje v Evropě. Analýzou starší literatury, mimo jiné díla vizionáře ochrany přírody Jana Svatopluka Procházky (1891–1933), tiskovin okrašlovacího svazu, zejména článků v časopise Krása našeho domova (1904–1951) a legislativy od roku 1908, jak přijaté, tak navrhované, budou doloženy počátky a postupný vývoj oceňování krajiny směřující k pojmu přírodní památky (Neturdenkmal), jejíž klasické pojetí (Conwentz) má již velmi blízko k našemu přístupu k oceňování krajiny a krajinného rázu. Sám pojem „krajinný ráz“ se totiž začíná v odborné literatuře běžně používat již v 19. století. Pro jeho cizelování je v té době důležité mj. milieu okrašlovacích spolků s jejich důrazem na ochranu domoviny (Heimatschutz). Krajinný ráz v současném pojetí již zcela výstižně popisuje Ladislav Žák ve své Obytné krajině (1947). Počátek 20. století přináší i první pokusy zakotvit ochranu krajiny a jejího charakteru (rázu) v legislativě (1908, 1911), což se děje v roce 1920 Přířídlovým zákonem. Na komplexní právní normu se však musí čekat až do roku 1955, kdy je přijat první zákon o státní ochraně přírody. Snahou příspěvku a jeho cílem je tedy zdůraznit, že ochrana krajinného rázu (charakteru, vzhledu krajiny) má u nás více než stoletou tradici legislativní a ještě výrazně delší tradici odbornou, že se jedná o tradiční nástroj ochrany přírody a krajiny, který v ní hraje důležitou roli.

Klíčová slova:

krajinný ráz; identita krajiny; ochrana krajinného rázu; ochrana přírody a krajiny; krajinářská architektura; Svaz okrašlovací v Praze; vývoj legislativy

Abstract:

The landscape character protection in its current form was enshrined in the Nature and Landscape Protection Act in 1992. Yet even today, after thirty years of the current legislation, voices are being heard questioning the protection of landscape character as a kind of modern invention, or they are not aware of this instrument at all. The author's long experience in the practice of landscape character assessment and teaching, not only in regular undergraduate studies, but also in continuing education courses for civil servants and employees of private companies, shows that this is a necessary and important topic. The aim of the article is to demonstrate that the interest in landscape character (landscape character), which is related to the perception and evaluation of nature and landscape, its aesthetic appreciation and its subsequent protection, has a long development. A positive aesthetic evaluation of the landscape is not in itself something "natural", but the result of a long cultural development in Europe. An analysis of the older literature, including the work of the conservation visionary Jan Svatopluk Procházka (1891-1933), the publications of the Prague Improvement Association, especially the articles in the magazine The Beauty of Our Home (1904-1951), and legislation since 1908, as adopted, as well as those proposed, the origins and gradual development of landscape valuation towards the concept of the natural monument (Neturdenkmal), whose classical concept (Conwentz) is already very close to our approach to landscape and landscape valuation, will be documented. In fact, the term "landscape character" itself began to be commonly used in the literature as early as the 19th century. The milieu of the fringe societies with their emphasis on the protection of the homeland (Heimatschutz) is important for its foreignization at that time. Landscape character in the contemporary concept is already described quite aptly by Ladislav Žák in his The Habitable Region (1947). The beginning of the 20th century also brought the first attempts to enshrine the protection of the landscape and its character (character) in legislation (1908, 1911), which was done in 1920 with the Allocation Act. However, a comprehensive legal norm has to wait until 1955, when the first State Nature Protection Act is adopted. Therefore, the aim of this paper is to emphasize that the protection of landscape character (character, appearance of the landscape) has a legislative tradition of more than a century in our country and an even much longer professional tradition, that it is a traditional instrument of nature and landscape protection, which plays an important role in it.

Key words:

landscape character; landscape identity; landscape character protection; nature and landscape protection; landscape architecture; Prague Improvement Association; legislation development

Informace o autorovi:

prof. Ing. arch. ThLic. Jiří Kupka, Ph.D.
Katedra urbanismu a územního plánování, Fakulta stavební ČVUT v Praze
jiri.kupka@fsv.cvut.cz

Metody a přístupy znovuvyžití bývalých velkolomů v regionu Severočeské hnědouhelné pánve/

Methods and approaches for the reuse of former coal mines in the region of the North Bohemian Brown Coal Basin

Jan Kuták

Abstrakt:

Krajina Severočeské hnědouhelné pánve (SHP) prošla po celou dobu své těžební historie výraznou proměnou. Z hlediska rozlohy, objemu a struktury se jedná o nemalou část dnešního Ústeckého kraje, respektive celé České republiky. Tento celek se na povrchu vyznačuje specifickou skladbou krajiny, sídel a průmyslových nebo post-průmyslových fragmentů. Dříve hlubinné provozy se postupem těžby transformovaly do celků velkolomových/povrchových. Ty se po tzv. odtěžení ložiska, respektive v dnešní době útlumu uhelné těžby, stávají plochou, která hledá nové využití. Procesy postupného navracení života do těchto lokalit se často velmi různí. Někde převládá krajinářsko–zemědělský proces, jinde dochází k drobným architektonickým zásahům v tzv. „fázi 0“. Různost přístupů v území krajinu nadále více nepropojuje. Celému území SHP chybí propracovaná územní analýza, která by přístupy jednotila a vedla k určenému cíli - post–těžební krajině s nabídkou nových funkcí, ploch, propojení a využití. Vhodné příklady z praxe jsou známé, přesto (stakeholdery) prozatím málo reflektované.

Příspěvek stručně popíše historii snah zpřístupnění ploch po těžbě v Severočeské hnědouhelné pánvi veřejnosti a představí nedávné projekty, které tento specifický územní celek řeší. Region SHP obsahuje řadu významných technologických celků, které mají svou historickou hodnotu. V rámci příspěvku dojde k zmapování těch, které již slouží jinému účelu (jsou adaptovány nebo transformovány na centra turistického zájmu a ruchu). Dojde k porovnání se zahraničními zkušenostmi a příklady.

Cílem článku je důkladně zmapovat zůstatkový stav bývalých průmyslových celků (průmyslových krajin, provozů dolů, areálů souvisejících s těžbou, těžební techniky a obdobných technických struktur) ve vybrané lokalitě SHP, a na základě úzkého příkladu popsat jejich hodnotu a naznačit možnosti jejich adaptability. Příspěvek bude systematicky specifikovat post–industriální relikty, a to vždy v přesně ohraničeném časovém období (dle posloupnosti jejich vzniku), kvalitě a stavu dochovanosti (dle hodnot místa a struktury/obsahu průmyslového dědictví). Dále tak přehledně vymezí podstatu případné ochrany (nejen památkové) či naopak možné likvidace (nejen úplné destrukce).

Hlavními metodami práce v tomto tématu je vědecko–výzkumná činnost, personifikovaný sběr dat a jejich hodnocení (analýza), konfrontace s podobnými příklady a následná prezentace možných přístupů při zachování vrstvy kulturního dědictví - průmyslové krajiny, jakožto součásti průmyslového dědictví.

Klíčová slova:

post–těžební krajina; Severočeská hnědouhelná pánev; průmyslové dědictví; ochrana; nové využití

Abstract:

The landscape of the North Bohemian brown coal basin has undergone a significant transformation throughout its mining history. In terms of area, volume and structure, it is a considerable part of today's Ústí Region, or rather the entire Czech Republic. On the surface, this unit is characterized by a specific landscape composition, settlements and industrial or post-industrial fragments. Earlier deep operations were transformed into large-scale/surface mining units as mining progressed. After the so-called removal of the deposit, or in the present era of the decline of coal mining, they become an area that is looking for a new use. The processes of gradually bringing life back to these locations are often very different. In some places, the landscape-agricultural process prevails, in other places minor architectural interventions occur in the so-called "phase 0". The diversity of approaches in the territory no longer connects the landscape. The entire territory of North Bohemian brown coal region lacks a sophisticated territorial analysis that would unify the approaches and lead to the specified goal - a post-mining landscape with an offer of new functions, areas, connections and uses. Suitable examples from practice are known, but they (stakeholders) have not yet reflected on them. The presentation will briefly describe the history of efforts to make areas after mining in the North Bohemian lignite basin accessible to the public and will present recent projects that this specific territorial unit is dealing with. The North Bohemian brown coal region contains a number of important technological units that have their historical value. As part of the contribution, those that already serve a different purpose (they are adapted or transformed into centers of tourist interest and activity) will be mapped. There will be a comparison with foreign experiences and examples. The aim of the article is to thoroughly map the residual state of former industrial units (industrial landscapes, mine operations, areas related to mining, mining equipment and similar technical structures) in a selected location, and based on a narrow example, describe their value and indicate the possibilities of their adaptability. The contribution will systematically specify post-industrial relics, always in a precisely defined time period (according to the sequence of their creation), quality and state of preservation (according to the values of the place and the structure/content of the industrial heritage). Furthermore, it clearly defines the essence of possible protection (not only historic) or, conversely, possible liquidation (not only complete destruction). The main methods of work in this topic are scientific-research activity, personified data collection and their evaluation (analysis), confrontation with similar examples and subsequent presentation of possible approaches while preserving the layer of cultural heritage - the industrial landscape, as part of the industrial heritage.

Keywords:

post–mining landscape; North Bohemian Brown Coal Basin; industrial heritage; protection; new use

Informace o autorovi:

Ing. arch. Jan Kuták
Katedra architektury, Fakulta stavební ČVUT v Praze
jan.kutak@fsv.cvut.cz

Role měst do 5 tisíc obyvatel velikosti v sídelní struktuře širšího regionu a její vliv na kvalitu služeb v těchto městech

The role of towns under 5 thousands people in the region structure and its impact on the quality of services in these towns

Ondřej Madar

Abstrakt:

Hlavním cílem příspěvku je poukázání na provázanost malých měst o velikosti 2 až 4 tisíce obyvatel se sídly významově jim nadřazenými i podřazenými. Právě funkce těchto drobných sídel v širším rámci jejich regionu ovlivňuje jejich vnitřní podobu, což se příspěvek pokouší dokázat skrze výsledky analýzy provedené na vzorku všech měst v jihočeském kraji, která splňují rozpětí počtu obyvatel uvedené výše.

Některé problémy malých měst souvisejí mnohem více s tím, v jakém širším rámci regionu se nachází, než jaká je jejich vnitřní struktura a podoba. Příspěvek se zaměřuje na problematiku kvality občanské vybavenosti se zaměřením především na komerční vybavenost. Atraktivita města je často poměřování jeho vlastními obyvateli právě ve vztahu k přítomnosti těchto prvků a tak se i dostupná porovnání, jako jsou například jednotlivé indexy společnosti „Obce v datech“, které stanovují pořadí obcí v celkovém tzv. Indexu kvality života, velmi často opírají o porovnávání prvků občanské vybavenosti. Proto je zřejmé, že pro atraktivitu sídla je občanská vybavenost zásadní. Přesto právě malá města, potažmo venkovská sídla, jsou logicky nejproblematičtější kategorií sídel z tohoto pohledu.

Příspěvek proto přináší nový pohled na tato porovnávání a zaměřuje se konkrétně na zhodnocení kvality občanské vybavenosti, které činí skrze důkladnou datovou analýzu. Výsledky jsou následně porovnávány s rolí města v sídelní struktuře vyjádřené jeho spádovým územím, případně dopravními vztahy mezi zkoumaným městem a sídly s ním souvisejícími.

Výsledkem tak je rozdělení měst právě podle jeho rolí v sídelní struktuře jihočeského kraje a nalezení souvislostí mezi touto rolí a kvalitou občanské vybavenosti. Následně je možné s těmito výsledky stanovit, která města jsou v tomto ohledu pod celokrajským průměrem a která naopak mohou sloužit jako dobré příklady malého města.

Příspěvek je součástí širší práce cílící na vytvoření porovnávací metodiky, která by mohla dopomoci obcím identifikovat jejich rezervy v kvalitě občanské vybavenosti a ty následně umět efektivně řešit skrze urbanistické a územně plánovací nástroje.

Klíčová slova:

Sídlo; vybavenost; spádové území; dojíždka; role města; služby

Abstract:

The main aim of the paper is to show the interdependence of small towns of 2 to 4 thousand inhabitants with settlements that are larger, or smaller to them. It is the function of these small towns in the framework of their region that influences their internal form, which the paper tries to prove through the results of the analysis carried out on a sample of all towns in the South Bohemian region that meet the population range mentioned above.

Some of the problems of small towns are much more related to the context of their region than to their internal structure and form. This paper focuses on the issue of the quality of amenities, with a particular focus on commercial amenities. The attractiveness of a city is often measured by its own inhabitants precisely in relation to the existence of these elements, and so the available comparisons, such as the company's individual 'Municipalities in Data' indices, which rank municipalities in the overall so-called Quality of Life Index, are very often based on comparisons of amenity elements. It is therefore clear that amenities are essential to the attractiveness of a settlement. Yet small towns, and rural settlements in particular, are logically the most problematic category of settlements in this perspective.

The paper therefore brings a new perspective to these comparisons and focuses specifically on assessing the quality of amenities, which it does through in-depth data analysis. The results are then compared with the role of the town in the settlement structure expressed by its catchment area, or the transport relations between the town under study and its related settlements.

As a result, the cities are divided according to their roles in the settlement structure of the South Bohemian region and the relationship between this role and the quality of amenities is found. Subsequently, with these results it is possible to determine which towns are below the regional average in this aspect and which, on the opposite, can serve as good examples of a small town.

The paper is part of a broader work aiming to develop a comparative methodology that could help municipalities identify their reserves in amenity quality and then be able to address these effectively through urban and spatial planning tools.

Key words:

Settlement; amenities; catchment area; commuting; roles of the town; services

Informace o autorovi:

Ing. arch. Ondřej Madar
Katedra urbanismu a územního plánování, Fakulta stavební ČVUT v Praze
madar.architektura@gmail.com

Komponovaná kulturní krajina v severovýchodní části Středočeského kraje

*Composite Cultural Landscape in the
Northeastern Part of the Central Bohemian
Region*

Lucie Nováková

Abstrakt:

Krajina, jako prostředí nutné pro život, je všude kolem nás. V dnešní době je mnoho pozornosti věnováno kulturní krajině, jakožto krajině nejvíce ovlivněné člověkem se stále probíhajícími přírodními procesy. Lze ji vnímat jako místo k odpočinku či rekreaci. Jednou z kategorií kulturní krajiny (které definoval Výbor pro světové dědictví dle původu krajiny a její charakteristiky) je komponovaná kulturní krajina. Jedná se o kulturní krajinu záměrně vytvořenou člověkem. V rámci územně plánovací praxe však často zaniká existence či význam krajinných kompozic. Ty však mimo jiné spoluutváří atraktivitu a identitu místa. Příspěvek se proto zabývá komponovanými krajinami, které nemusí vždy tvořit pouze samostatné objekty či dominanty, ale také množství průhledů či scén. Identifikace a hodnocení řešených komponovaných krajin vychází primárně z Metodiky identifikace komponovaných krajin v kombinaci s vlastní doplňující metodikou. Práce je založena na literární rešerši, jež pojednává o kulturní krajině, jejích hodnotách a ochraně, se zaměřením na komponovanou krajinu jako takovou. Unikátní je dále vlastním terénním průzkumem, analytickými rozbory archivních map, obrazů a dalších archiválií. Závěr práce vyhodnocuje skutečný stav a dochovanost krajin v severovýchodní části Středočeského kraje vytipovaných jedinečným projektem IGA ZF MENDELU, který na území České republiky vymezuje potenciálně komponované krajiny. Detailní posouzení jednotlivých území je uvedeno v kartách lokalit s vyhodnocením dochovanosti celkové krajinné kompozice. Práce dále poukazuje na vliv suburbanizace na stav řešených komponovaných krajin. Tyto kompozice jsou z velké části nedochované a neobnovitelné vlivem narůstající zástavby, často však následná nová výstavba přirozeně respektuje založené historické struktury a jednotlivé prvky kompozice (např. cestní síť). Obnova takových historických struktur a kulturně-historických hodnot může vnést potenciál ke zlepšení prostředí sídla a krajiny, včetně jejich vizuální stránky.

Klíčová slova:

kulturní krajina; komponovaná krajina; archivní mapy; suburbanizace; historické krajinné struktury

Abstract:

The landscape, as an environment necessary for life, is all around us. Nowadays, a lot of attention is paid to the cultural landscape, as the landscape most influenced by human with ongoing natural processes. It can be perceived as a place for rest or recreation. One of the categories of cultural landscape (defined by the World Heritage Committee) is the composite cultural landscape. It is a cultural landscape intentionally created by human. However, within spatial planning practice, the existence or importance of landscape compositions often disappears. However, they among other things, co-shape the attractiveness and identity of the place. The paper therefore deals with composed landscapes, which do not always have to consist of only separate objects or dominants, but also a number of vistas or scenes. The identification and evaluation of solved composed landscapes is based primarily on the Methodology for the identification of composed landscapes in combination with its own supplementary methodology. The work is based on literary research, which discusses the cultural landscape, its values and protection, with a focus on the composed landscape as such. What is also unique is its own field research, analytical analyses of archival maps, images and other archives. The conclusion of the thesis evaluates the actual state and preservation of landscapes in the north-eastern part of the Central Bohemian Region selected by the unique IGA ZF MENDELU project, which defines potentially composed landscapes on the territory of the Czech Republic. A detailed assessment of the individual territories is given in the locality cards with an evaluation of the preservation of the overall landscape composition. The work also points out the influence of suburbanization on the condition of the solved composed landscapes. These compositions are largely unpreserved and unrenovable due to the influence of the growing development, but often the subsequent new construction naturally respects the established historical structures and individual elements of the composition (e.g. road network). The restoration of such historical structures and cultural-historical values can bring the potential to improve the environment of the settlement and the landscape, including their visual aspect.

Keywords:

cultural landscape; composed landscape; archival maps; suburbanization; historical landscape structures

Informace o autorce:

Ing. Lucie Nováková
Katedra urbanismu a územního plánování, Fakulta stavební ČVUT v Praze
lucie.novakova.1@fsv.cvut.cz

Využití numerických modelů pěší dopravy pro optimalizaci geometrie interiérů budov

*The use of numerical models of
pedestrian traffic to optimize the
geometry of building interiors*

Petra Okřinová, Daniel Nikolov

Abstrakt:

Agentní modely pohybu chodců jsou v dnešní době stále více využívány pro různé oblasti stavebnictví a správy budov. Jako příklady lze uvést např. požární bezpečnost, organizaci provozu v rámci velkých komplexních celků, zajištění plynulosti pohybu v prostoru odbavovacích hal, ověření funkčnosti návrhu apod. Dlouhodobě se výzkumníci zabývají zkoumáním davové dynamiky [1, 2, 3, 4, 5] a jednotlivými principy pohybu osob, které stanovují základní požadavky chodců a nároky na jejich okolí, tak aby byl zajištěn co největší komfort jejich pohybu při jakékoliv situaci. V návrhové fázi bývají tyto základní principy davové dynamiky a pohybu osob často projektanty, provozovateli objektů a samotnými provozovatele veřejného charakteru opomíjeny. Nevhodně řešený návrh geometrie objektu při jeho budoucím užívání vede k osobnímu diskomfortu pohybu a jeho důsledkem může být snížení míry atraktivity prostoru pro návštěvníky, a to i s globálním přesahem na jejich bezpečnost. Jako typicky chybnými řešeními je možné uvést, např. úzké koridory, do kterých je umístováno provozní vybavení, zahrádky, marketingové poutače, nebo návrh bez ohledu na proudění osob, které následně vede ke vzniku kolizí, kongescí apod. Dále se mnohdy setkáváme s návrhem vnitřních, reprezentativních prostorů, které jsou sice vizuálně architektonicky atraktivními (např. zužující se koridory, zanedbání přirozených linií, ostré rohy, design převažující nad uživatelským komfortem apod), ale nereflktují provozní záměr s ohledem na již zmiňované základní principy pohybu, tak aby docházelo k efektivnímu proudění osob z pohledu pěší dopravy. Tyto významné detaily nemusí být během návrhové fáze na první pohled zcela patrné a jejich vliv se často projeví až ve fázi samotného provozu, kdy dochází k nelogickému proudění osob, vzniku nepřípustného zdržení či kongescí. V této fázi bývají všechny stavební práce již dokončeny a potřebné úpravy návrhu s cílem odstranění vzniklých chyb jsou značně finančně nákladné (tzv. vícenáklady) a z pohledu investora zcela nežádoucí. Numerické modely pohybu pěších mohou aktuálně sloužit jako účinný nástroj pro všechny tvůrce návrhů (projektantky, architektky, urbanisty a bezpečnostní techniky) díky, kterému by byli schopni analyzovat návrh a odhalit v něm tzv. „kritická místa“, zhodnotit budoucí komfort pohybu osob v posuzovaném prostoru, optimalizovat provozní procesy i geometrii samotného návrhu.

Klíčová slova:

navrhování budov; veřejné budovy; pohyb; chodec; optimalizace návrhu; komfort; vnitřní prostor

Abstract:

Agent models of pedestrian movement are increasingly used for various construction and building management areas. Examples include fire safety, organization of operations within large complexes, ensuring smooth movement in check-in halls, design functionality verification, etc. For a long time, researchers have been engaged in the study of crowd dynamics [1, 2, 3, 4, 5] and the individual principles of the movement of people, which set the basic requirements for pedestrians and demands on their surroundings, so as to ensure the greatest possible comfort of their movement in any situation. In the design phase, these basic principles of crowd dynamics and the movement of people are often neglected by designers, building operators and general operations. An inappropriately designed design of the object's geometry during its future use leads to personal discomfort of movement and its consequence can be a reduction in the attractiveness of the space for visitors, even with a global impact on their safety. As typically wrong solutions, it is possible to mention, narrow corridors in which operating equipment, gardens, marketing banners or a design that does not take into account the flow of people, which subsequently leads to collisions or congestion etc. Furthermore, we often encounter the design of internal, representative spaces, which are visually architecturally attractive (e.g. narrowing corridors, neglect of natural lines, sharp corners, design prevailing over user comfort, etc.), but do not reflect the operational intention with regard to the already mentioned basic principles of movement, so that there is an adequate flow of people from the point of view pedestrian traffic. These important details may not be completely apparent at first glance during the design phase. Their influence often becomes apparent only in the operation phase itself, when there is an illogical flow of people, inadmissible delays or congestion. At this stage, all construction work is usually already completed, and the necessary adjustments to the design with the aim of eliminating errors are quite costly (so-called additional costs) and completely undesirable for the investor. Numerical models of pedestrian movement can currently serve as an effective tool for all designers (designers, architects, urban planners and security engineers), thanks to which they would be able to analyze the design and reveal the so-called "critical places" in it, evaluate the future comfort of the movement of people in the assessed space, optimize operational processes and the geometry of the design itself.

Keywords:

building design; public buildings; movement; pedestrian; design optimization; comfort; interior space

Informace o autorech:

Ing. Petra Okřinová
Ing. Daniel Nikolov
Vysoké učení technické v Brně, Fakulta stavební, Ústav automatizace inženýrských věcí
a informatiky
Petra.Okřinova@vut.cz, Daniel.Nikolov@vutbr.cz

Plošná a prostorová regulace v územním plánování venkovských sídel ve střední Evropě

Spatial Regulations in the Spatial Planning of Rural Settlements in Central Europe

Lukáš Petr

Abstrakt:

Článek se zabývá výzkumem prvků plošné a prostorové regulace (urbanistické koncepce) v procesu územního plánování venkova. Územní plánování v České republice je dlouhodobě založeno především na regulaci využití území. Regulační charakter územního plánování v České republice byl v posledních letech posílen zavedením možnosti pořízení územního plánu s prvky regulačního plánu. Přes snahu o regulaci využití území se současná venkovská sídla v České republice stále potýkají s problémy vyplývajícími z nezvládnuté suburbanizace, nevyváženého rozvoje nebo nezajištěné infrastruktury. Tyto problémy venkovských sídel jsou patrné především ve srovnání se zahraničními příklady.

Výzkum vychází z předpokladu, že by mohla být nalezena "dobrá praxe" v zahraničí, kterou by bylo možné implementovat v České republice. Pro článek byly zvoleny následující hypotézy: (i) Regulační nástroje územního plánování v České republice jsou při plánování venkovských sídel účinné pouze do určité míry. (ii) Prvky plošné a prostorové regulace využívané v zahraničních procesech územního plánování mohou být možnou inspirací pro územní plánování venkovských sídel v České republice.

Výzkum je založen na kvalitativní analýze, podrobném popisu a srovnání konkrétních příkladů územně plánovacích dokumentací venkovských sídel a souvisejících právních předpisů ve vybraných zemích střední Evropy (Česká republika, Polsko, Polsko, Maďarsko, Německo, Rakousko). Analýza byla zaměřena především na prvky plošné a prostorové regulace a jejich využití v územním plánování venkovských sídel. Primární data byla získána sběrem územně plánovacích dokumentací a souvisejících právních předpisů, které jsou v řešených územích dobře zdokumentované a volně dostupné v digitální podobě.

Výsledky ukazují, že všechny země mají na lokální úrovni alespoň dva nástroje územního plánování – územní plán a regulační plán s různou mírou plošné a prostorové regulace. Na úrovni místních samospráv je vydávána územně plánovací dokumentace, která stanovuje obecná kritéria pro regulaci změn využití území. Typický regulační plán vymezený na místní úrovni pokrývá část území v působnosti místní samosprávy, vymezuje plochy pro zástavbu, využití území a na jeho základě jsou přidělována práva k výstavbě nebo ke změně využití území. Cílem výzkumu je analyzovat zahraniční postupy územního plánování venkovských sídel a přispět tak k praktickému využití zahraničních příkladů, které mají potenciál vyřešit aktuální výzvy územního plánování venkovských sídel v České republice.

Klíčová slova:

územní plánování; plošná a prostorová regulace; územně plánovací dokumentace; venkovská sídla; střední Evropa

Abstract:

The paper deals with the research of the elements of the area and spatial regulation (urban design) in the process of rural spatial planning. Spatial planning in the Czech Republic has long been based primarily on land use regulation. The regulatory character of spatial planning in the Czech Republic has been strengthened in recent years by introducing the possibility of acquiring a land use plan with elements of a regulatory plan. Despite efforts to regulate land use, contemporary rural settlements in the Czech Republic still face problems resulting from unmanaged suburbanisation, unbalanced development, or unsecured infrastructure. These problems of rural settlements are particularly evident in comparison to foreign examples.

The research assumes that "good practice" could be found abroad, which could be implemented in the Czech Republic. The following hypotheses were chosen for the paper: (i) The spatial planning regulatory tools in the Czech Republic are effective in planning rural settlements only to a certain extent. (ii) Elements of spatial and area regulation used in foreign spatial planning processes can be a possible inspiration for the spatial planning of rural settlements in the Czech Republic. The research is based on a qualitative analysis, detailed description, and comparison of specific examples of rural settlement planning documentation and related legislation in selected Central European countries (Czech Republic, Slovakia, Poland, Hungary, Germany, and Austria). The analysis focused mainly on the elements of the area and spatial regulation and their use in the spatial planning of rural settlements. Primary data were obtained by collecting spatial planning documentation and related legislation, which are well documented and freely available digitally in the areas under consideration.

The research aims to analyse foreign practices of rural settlement planning and thus contribute to the practical use of foreign examples that have the potential to solve the current challenges of rural settlement planning in the Czech Republic. The results show that all countries have at least two spatial planning tools at the local level, a land use plan and a regulatory plan with varying degrees of spatial and area regulation. At the local government level, spatial planning documentation sets general criteria for regulating land use changes. A typical regulatory plan at the local level covers part of the territory under the local government's jurisdiction, defines areas for development and land use, and is based on which rights to build or change the use of land are allocated.

Keywords:

spatial planning; Spatial regulations; Spatial planning documentation; Rural settlements; Central Europe

Informace o autorovi:

Ing. Lukáš Petr
Ústav urbanismu, Fakulta architektury VUT v Brně
xapetr@vutbr.cz

Hledání pozitivních impaktů změny klimatu na rozvoj urbánní kultury. Fénická kolonizace Středomoří jako následek změny klimatu mezi dobou bronzovou a železnou

Search for positive impacts of climate change on the development of urban culture. Phoenician colonization of the Mediterranean as a result of climate change between the Bronze Age and the Iron Age

Vladimíra Šilhánková

Abstrakt:

Výzkum dopadů změny klimatu v současnosti významně akcentuje negativa tohoto procesu na fungování a rozvoj měst. Studium historických souvislostí pak v duchu tohoto paradigmatu velmi často představuje zejména úpadek a zánik sídel jako následek klimatických změn. Nicméně z historického materiálu můžeme vyčíst i pozitivní impakty změny klimatu na vznik a rozvoj sídel, které ale nejsou zdaleka tak často prezentovány, jako impakty opačné – tedy negativní. Studium starověkých sídel v oblasti Středomoří přitom přináší jak příklady negativ (např. zánik a rozpad sídelní struktury v Levantě na přelomu doby bronzové a železné), tak i případná pozitiva např. následnou koloniální expanzi urbanisticky vyspělých Féníčanů z východního do západního Středomoří. Féníčané byli potomky Kanaánců, tedy zakladatelů prvních vsutku městských a mnohdy kosmopolitních sídel v Levantě. V důsledku dopadů klimatických změn na jejich „domovská“ sídla (zejm. Týr a Sidon) a restrukturalizaci společenských poměrů v Levantě, se Féníčané vydali hledat nové domovy ve středním a západním Středomoří, kam si s sebou přinášeli znalosti stavby a fungování městských sídel, a to v době několik století před Velkou řeckou kolonizací. Článek se, na základě vlastního širšího studia vývoje starověkého osídlení v oblasti Středomoří, zaměří na hledání a zkoumání dopadů změny klimatu mezi dobou bronzovou a železnou nejen na původní fénická města v Levantě, ale zejména na jejich rozvoj v nově urbanizovaných oblastech severní Afriky a Iberského poloostrova. Článek bude vycházet ze současných poznatků archeologie a historie a z vlastního terénního šetření autorky. V rámci článku se předpokládá zpracování několika klíčových příkladů založení nových fénických městských sídel a jejich dopadů na urbanizaci dosud neurbanizovaných oblastí dnešního Tuniska (zejm. města Kartágo, Kerkouan, Utica) a Španělska (zejm. Cartagena a Cádiz). Závěr článku by tak mohl vyhodnotit, zda existují i pozitivní impakty změny klimatu na rozvoj měst a rozšiřování urbánní kultury.

Klíčová slova:

urbánní struktury; vývoj stavby měst; změna klimatu; Středomoří; Féníčané; doba bronzová; doba železná

Abstract:

Research on the impacts of climate change currently significantly accentuates the negatives of this process on the functioning and development of cities. In the spirit of this paradigm, the study of historical contexts very often mainly represents decline and extinction as a result of climate change. However, from the historical material, we can also read positive impacts of climate change on the emergence and development of settlements, which are not nearly as often presented as opposite impacts, that is, negative. The study of ancient settlements in the Mediterranean region brings both examples of negatives (e.g., the disappearance and disintegration of the settlement structure in the Levant at the turn of the Bronze and Iron Ages) and possible positives, such as the subsequent colonial expansion of urban advanced Phoenicians from the eastern to the western Mediterranean. The Phoenicians were descendants of the Canaanites, the founders of the first truly urban and often cosmopolitan settlements in the Levant. As a result of the effects of climate change on their “home” settlements (especially Tyre and Sidon) and the restructuring of social conditions in the Levant, the Phoenicians set out in search of new homes in the Central and Western Mediterranean, where they brought with them knowledge of the construction and functioning of urban settlements, several centuries before the Great Greek Colonization. The article, based on its own broader study of the development of ancient settlement in the Mediterranean region, will focus on the search for an investigation of the impacts of climate change between the Bronze and Iron Ages not only on the original Phoenician cities in the Levant, but especially on their development in newly urbanized areas of North Africa and the Iberian Peninsula. The article will be based on current knowledge of archaeology and history and on the author’s own field research. The article envisages the elaboration of several key examples of the establishment of new Phoenician urban settlements and their impact on the urbanization of hitherto urbanized areas of today’s Tunisia (especially the cities of Carthage, Kerkouan, Utica) and Spain (especially Cartagena and Cadiz). Therefore, the conclusion of the article could evaluate whether there are also positive impacts of climate change on urban development and the expansion of urban culture.

Key words:

urban structures; urban development; climate change; Phoenicians; bronze age; iron age

Informace o autorce:

doc. Ing. arch. Vladimíra Šilhánková, Ph.D.
Katedra urbanismu a územního plánování, Fakulta stavební ČVUT v Praze
Vladimira.silhankova@cvut.cz

Biotop vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců – příležitost k ochraně české krajiny před fragmentací

The biotope of selected specially protected species of large mammals - an opportunity to protect the Czech landscape from fragmentation

Vladimír Zýka

Abstrakt:

Nárůst intenzity dopravy, ztráta zemědělské půdy, rozšiřování sídel a průmyslových areálů či rozvoj turismu a rekreace, to vše jsou procesy vedoucí k fragmentaci krajiny Česka. Fragmentace čili rozdělování větších bloků krajiny na menší části je procesem plíživým, a proto velmi nebezpečným. Řešení fragmentace představuje zachování a ochrana konektivity (prostupnosti) krajiny, budování ekologických sítí a zprůchodňování migračních bariér. Na základě této výzvy byl v letech 2015–2017 řešen projekt Komplexní přístup k ochraně fauny terestrických ekosystémů před fragmentací krajiny v ČR, jehož hlavním výsledkem bylo vymezení Biotopu vybraných zvláště chráněných druhů velkých savců (zkr. Biotop). Biotop byl vymezen na základě nálezových dat velkých savců (vlk obecný, medvěd hnědý, rys ostrovid, los evropský), prostorových distribučních modelů, terénního ověření a expertního posouzení včetně zpracování předchozích podkladů a je považován za minimální část krajiny Česka, kterou je nutné ochránit pro zachování její konektivity. Biotop byl vymezen na téměř 29 % Česka a skládá se většinou z lesních porostů, luk, pastvin a orné půdy. Zastavěné plochy jsou z něj z definice vyloučeny. Naprostá většina Biotopu (94 %) je již nějakým způsobem chráněna, přesto je důležité klást důraz na zachování jeho konektivity. Od roku 2020 je proto Biotop povinným podkladem v územně analytických podkladech (známý jev 36b). Biotop je kategorizován na jádrová území (útočiště živočichů), migrační koridory (migrace volnou krajinou) a kritická místa (ohrožení migrace), při čemž každá kategorie má specifický význam a na ni vázané zákonné ochranné podmínky a možnosti využití území dotčených biotopem.

Klíčová slova:

fragmentace krajiny; územní plánování; konektivita krajiny; velcí savci; biotop; Česko

Abstract:

The increase in the traffic intensity, the losses of agricultural land, the expansion of settlements and industrial areas or the increase in tourism and recreation are all processes leading to the fragmentation of the Czech landscape. Fragmentation means the division of larger blocks of the landscape into smaller parts. The solution of excessive fragmentation is the preservation and protection of the landscape connectivity, the building of ecological networks and the legalization of migration barriers. In 2015–2017, based on this challenge, the project “Comprehensive approach to the protection of the fauna of terrestrial ecosystems against landscape fragmentation in the Czech Republic” was solved. The main result was the definition of the Biotope of selected specially protected species of large mammals (abbreviated Biotope). The Biotope was defined based on the occurrence data of large mammals, spatial distribution models, field verification and expert assessment. The Biotope is considered as a minimal part of the landscape of Czechia that must be protected to maintain its connectivity. The Biotope was defined for almost 29 % of the Czechia and consists mostly of forest stands, meadows, pastures and arable land. Most of the Biotope (94 %) has been already protected in some way, yet it is important to emphasize the preservation of its connectivity. From 2020, Biotope is therefore a mandatory basis in territorial analysis documents. The Biotope is categorized into core areas (breeding and hunting), migration corridors and critical zones (threats of migration). Each category of the Biotope has a specific meaning and associated legal protection conditions and possibilities of using the area.

Key words:

landscape fragmentation; urban planning; landscape connectivity; large carnivores; habitats; Czechia

Informace o autorovi:

Ing. Mgr. Vladimír Zýka
Odbor prostorové ekologie, Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví v. v. i.
zyka@vukoz.cz

Publikace sestává ze souboru vzájemně se doplňujících prací, které informují o současném stavu výzkumu na téma město, územní plánování, veřejná prostranství, krajina, historie urbanizace a další související témata.

Sborník abstraktů vznikl na základě příspěvků přednesených na konferenci Člověk, stavba a územní plánování 16. Konferenci pořádala Katedra urbanismu a územního plánování dne 16. listopadu 2022 na Fakultě stavební ČVUT v Praze.

Příspěvky byly schváleny redakční radou na základě jejich anotací

editor:	Ing. arch. Jiří Kugl
redakční rada:	Ing. arch. Karel Kuča Doc. Ing. arch. ThLic. Jiří Kupka, Ph.D. Doc. Ing. arch. Jan Mužík, CSc. Doc. RNDr. Martin Ouředníček, Ph.D. Doc. Ing. Jan Skaloš, Ph.D. Doc. Ing. arch. Vladimíra Šilhánková, Ph.D. Mgr. Barbora Vacková, Ph.D.
sazba a návrh obálky:	Ing. arch. František Brynda
organizace a technická úprava:	Ing. arch. Jiří Kugl Ing. arch. František Brynda
web konference:	csup.uzemi.eu
kontaktní e-mail:	uzemi.eu@gmail.com
vydalo:	České vysoké učení technické v Praze
zpracovala:	Katedra urbanismu a územního plánování
adresa:	Fakulta stavební ČVUT v Praze Thákurova 7, 166 29 Praha 6 – Dejvice
tel.:	+420 732 976 214
tisk:	Powerprint, s.r.o. Brandejsovo nám. 1219/1, 185 00 Praha Suchdol
počet stran:	36
náklad:	100 ks
rok vydání:	2022
pořadí vydání:	1.

Člověk, stavba a územní plánování 16 ISBN 978-80-01-07064-2

Sborník z konference *Člověk, stavba a územní plánování 16* a jeho jednotlivé články jsou licencovány pod licencí Creative Commons BY-NC-ND 4.0 Mezinárodní (Uvedte autora-Neužívejte komerčně-Nezpracovávejte).

Licenční podmínky: <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/deed.cs>

Konference i sborník byly podpořeny z grantu SVK 04/22/F1 (SGS ČVUT).

SBORNÍK ABSTRAKTŮ

ČLOVĚK, STAVBA A ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ 16

Praha, 2022

Fakulta stavební

ČVUT v Praze

Katedra urbanismu a územního plánování

ISBN 978-80-01-07064-2

ČVUT

**ČESKÉ VYSOKÉ
UČENÍ TECHNICKÉ
V PRAZE**